

sigur Oli Heinesen, býráðsformaður í Klaksvík á fjórða ári.

**Orð: Tórfinn
Myndir: Kalmar**

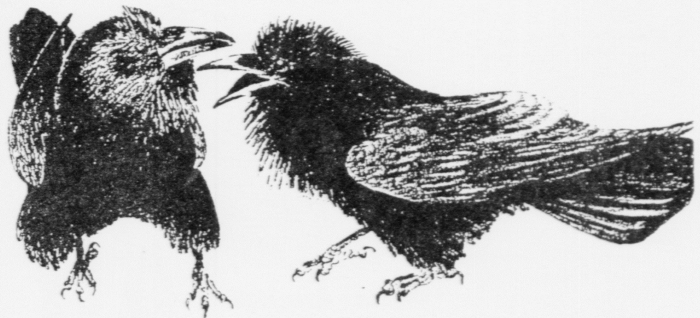
At iløgur ikki verða gjørdar, er eingin ólukka, tí kommunan er væl útbýgd sum er, heldur býráðsformaðurin

**Tíðindablaðið
Sosialurin –
altíð fremst...**

Umskapar føroyski ravnurin seg?

Fyrrverandi ruskmaður nú tíðar veiðumaður

Í frágreiðing frá Føroya Fuglafrøðifelag skrivar Jens-Kjeld Jensen, úr Nólsoy grein, har hann setur sær spurningin um føroyski ravnurin er í ferð við at umskapa seg frá fyrrverandi ruskmanni til nútíðar veiðumann:

Ravnurin er kendur fyri at vera lúrin og listilærður, og er tað ikki uttan orsök, at mangur fuglur ræðist hann. Hoyrist hansara gorran í lundalandi í fleygingartíð, fer lundin á flog, tí hann heldur seg ikki aftur, um ein gamal lund stendur fyri honum. Men oftast tekur hann egg og ungar av heiðafugli.

Óteljandi eru frásagnirnar um ravnin og eginleikar hansara, onkuntíð eru tær heldur ivasamar, men vil eg her greiða frá nøkrum, ið mær eru greiddar frá.

Á heysti 1989 byrjaði Hjalgrím Petersen at finna leivdir av náttum í haganum í Gásadal. Ikki fyrr enn í okt. 1990 varð so avdúkað, hvat orsøkin til hetta var. Mitt yvir Gásadal bygd, í 250 m. hædd, flugu tveir ravnar við einum náta ímillum sín. Ravnarnir gjørd� einki uttan at elta náttan í 1/2 til 3 m. fjarstøðu. Náttin sá ikki út til at dáma tað, og hugdi áhaldandi til siðurnar, og aftur um bak. Allir 3 flugu tvørtur um Gásadal, ið er um 1 km. breiður, 6 ferðir, alt meðan teir flugu lægri og lægri, meira møddir teir gjørdust. At enda neyðlendi náttin. Tá Hjalgrím so 6-7 min. seinni kom á staðið, hevði annar ravnurin etið meginpartin av bringuni á náttanum, meðan hin sat á varðhaldi á eini túgvu. Ein kann undrast yvir, hví náttin ikki fleyg til havis, men hevur

hann kanska verið ov ræddur til at hugsa.

20. nov. sá Hjalgrím aftur 2 ravnar royna eftir einum náta. Hetta hendi inni í botninum á Gásadal. Hesin náttin royndi beinvegin at flúgva út í móti sjónum, og broyttu ravnarnir tí teirra framferð við at byrja at pikka og sláa náttan niður. At enda neyðlendi hann á einum skráa móti sjónum, og eydnaðist tað honum at sleppa til rýmingar, áðrenn ravnarnir høvdu fastatøkur á honum.

Annað sjónarvitnið, Jóhan M. Mac Donald greiðir frá, at 6. nov. 1990, tá hann og ein annar komu koyrandi fram við Skálabotni, sóu teir ein náta detta niður úr luftini við einum ravni hangandi í hálsinum. Tá teir lendu, var ein annar ravnur á staðnum og tók í móti, og legði hann somuleiðis á náttan. Vegna tess at hetta hendi á flatlendi, var ógjørligt hjá náttanum at sleppa til rýmingar, og varð útskil henda veiðuferðin hjá ravnunum væl-eydnað.

Niels Jacob Absalonson, Viðareiði, greiðir frá, at fyri nøkrum árum síðani helt ravnur til í Dølunum, sum veiddi náta. Hann var einsamallur, og nýtti tann framferðarhátt at flúgva beint framman fyri náttan til hann møddist og so settist. Líka so skjótt teir settust, drap ravnurin hann.

Fjórða sjónarvitnið, Michael Pættingson, Funningsfjörð, greiðir frá, at hann ofta hevur funnið reinar beinagrindir av náta, og ofta hevur eygleitt 2 ravnar jagstra náta. Michael hevur tó aldri sæð alla hendingina, men hevur sæð ravnarnar flúgva oman gjøgnum Funningsfjörð við náta ímillum sín, sum teir hava pikkað og bitið í alla tíðina, meðan teir hava flogið. Einamest varð lagt eftir hálsinum á náttanum, sum bløddi illa, og hevur verið ein lættur fongur. Men hví spyr náttin ikki lýsi á ravnarnar? Tað skuldi verið ein munagóð verja!

Hjalgrím sigur, at náttin í Gásadal hevur broytt atburð. Nærkast ravnur, savnast náttarnir í ein flokk í luftini, eins og tá smýril er í staraflokki.

Ofta hevur verið at lisið í bløðunum, at mett verður, at ravnur, kráka og líkka mega skerjast í tali, tá tey ymisku ruskplássini kring landið verða stongd. Men alt bendir á, at í øllum føri ravnurin framhaldandi fer at lívbjarga sær betur, enn óivað mong munnu ynskja.